

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce **AGROLAND, společnost s ručením omezeným**, se sídlem Štěpánkovice, Svobody 559, zastoupený Ing. Markem Piechem, daňovým poradcem, se sídlem Opava, Otická 758/19, proti žalovanému **Celnímu ředitelství v Ostravě**, se sídlem Ostrava, nám. Sv. Čecha 8, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 10. 2009, č. j. 22 Ca 116/2009 - 57, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě brojí žalovaný (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 10. 2009, č. j. 22 Ca 116/2009-57, kterým byla pro nezákonnost zrušena rozhodnutí stěžovatele ze dne 16. 1. 2009, č. j. 4590-02/08-140100-21 a č. j. 4590-03/08-140100-21. Dále byl stěžovatel zavázán zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 14 350 Kč, a to do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Důvod pro tento postup stěžovatel spatřuje v *charakteru věci*. V odůvodnění žádosti o odkladný účinek stěžovatel dále uvedl, že po zrušení jeho rozhodnutí ze dne 16. 1. 2009, č. j. 4590-02/08-140100-21 a č. j. 4590-03/08-140100-21 by musel vést nové odvolací řízení ve věci odvolání žalobce proti dodatečným platebním výměrům ze dne 16. 5. 2007, č. j. 3901/07-096100-024 a č. j. 3901-02/07-096100-024 a vydat nová rozhodnutí o odvolání. Takto nově vedená odvolací řízení a jejich výsledek by mohly být zásadním způsobem dotčeny výsledkem posouzení kasační stížnosti. V svých důsledcích by se takový postup mohl negativně projevit ve sféře žalobce.

K návrhu na přiznání odkladného účinku žalobce uvedl, že stěžovatel nespecifikuje, v čem konkrétně spatřuje vznik nenahraditelné újmy, nebudou-li účinky rozsudku krajského soudu sistovány. Celkový doměrek z dodatečných platebních výměrů nepřesahuje ani částku 35 000 Kč; tato částka je zanedbatelná z pohledu stěžovatele, nikoli však z pohledu žalobce. Právní argumentace stěžovatele vyplývá z neznalosti zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

Nejvyšší správní soud je především nucen uvést, že pokud stěžovatel shledává důvod pro přiznání odkladného účinku v nutnosti vedení nových odvolacích řízení a vydání nových rozhodnutí o odvolání, ještě před vyřízením kasační stížnosti (s následnou možností existence vzájemně si konkurujících rozhodnutí), pak se s tímto názorem neztotožňuje.

Úprava odkladného účinku kasační stížnosti vychází z ustanovení § 107 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Podle něj nemá kasační stížnost odkladný účinek, nicméně Nejvyšší správní soud ho může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem*. Přiznání odkladného účinku je zákonem koncipováno jako zcela výjimečný institut fakticky prolamující účinky pravomocných správních či (v případech uvedených v § 107 s. ř. s.) soudních rozhodnutí. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, publikovaného pod č. 1255/2007 Sb. NSS platí, že *„i správní orgán může navrhnout při podání kasační stížnosti, aby jí byl přiznán odkladný účinek, a to ze stejných důvodů jako žalobce (§ 73 odst. 2 a 4, § 107 s. ř. s.)“*. Správní orgán musí prokázat, že pokud nebude kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, utrpí veřejný zájem, jemuž v rámci své kompetence poskytuje ochranu, *nenahraditelnou újmu*. *Nenahraditelná újma*, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, tedy musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, publikované na www.nssoud.cz). Svá tvrzení musí stěžovatel doložit důkazy.

Na argumentaci stěžovatele dává odpověď ustálená judikatura zdejšího soudu. Například z rozsudku ze dne 31. 5. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 61 (in www.nssoud.cz) se podává, že *„ve správním soudnictví se nejedná o pokračování ve správním řízení, nýbrž o výraz ústavně zakotvené dělby moci. Právo správního orgánu podat kasační stížnost proto nelze chápat jako vlastní výkon pravomoci ve správním řízení, nýbrž jako uplatnění procesních práv účastníka v soudním řízení vůči soudu s předpokládanými účinky, stejně jako by takový úkon učinil kterýkoliv jiný účastník řízení. To vše v ústavním rámci daném čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, tedy v prostředí rovného postavení všech účastníků řízení bez rozdílu. Ve správním soudnictví se přezkoumává pravomocné rozhodnutí správního orgánu a kasační stížnost představuje mimořádný opravný prostředek, který lze podat rovněž teprve proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Podání kasační stížnosti žalovaným správním orgánem proto nemůže bránit správnímu orgánu v pokračování ve správním řízení; není úkonem tohoto řízení, které se rozhodnutím soudu znovu dostalo do stadia před vydáním konečného (...) rozhodnutí, jež by odůvodnilo neprovádění řádných procesních úkonů či bránilo vydání nového rozhodnutí správním orgánem v mezích právního názoru vysloveného v kasačním rozhodnutí krajského soudu. Tak jako účastník správního řízení nemůže podáním kasační stížnosti vyloučit účinky právní moci a vykonatelnosti rozhodnutí, nemůže tak učinit ani správní orgán svou kasační stížností směřující proti rozsudku zrušujícímu. Zruší-li tedy krajský soud rozhodnutí správního orgánu, je povinností správního orgánu pokračovat v řízení a řídit se přitom závazným právním názorem vyjádřeným v pravomocném soudním*

rozhodnutí, bez ohledu na to, zda je ve věci podána kasační stížnost, v níž správní orgán polemizuje s vysloveným právním názorem..“

S ohledem na shora uvedené skutečnosti dospěl tedy Nejvyšší správní soud k názoru, že podmínky, za kterých by bylo možno přiznat kasační stížnosti odkladný účinek, nebyly stěžovatelem prokázány. Samotná možnost vzniku komplikované procesní situace v případě, kdy by stěžovatel v řízení o kasační stížnosti meritorně uspěl, nemůže být bez dalšího interpretována jako *nenahraditelná újma*, ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Nejvyššímu správnímu soudu tedy nezbylo, než návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyhovět.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. února 2010

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu